

NIEUWSBRIEF

Kruijtjes in Kenia

Januari 2020
Nr. 6

“Wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt maar wordt niet moe, hij rent maar raakt niet uitgeput.” Jesaja 40:31 (NBV)

Een prachtige belofte uit de Bijbel die we jullie van harte willen toewensen zo nog net in de eerste maand van dit nieuwe jaar! Weer een bijzonder jaar voor ons. Vorig jaar ook, omdat we toen bijna naar Kenia vertrokken. Nu omdat we weer terug zijn in Nederland, ons derde kindje binnen twee maanden komt en we toch ook weer terug hopen te gaan naar Kenia. In 2019 hebben we echt zó Gods bijzondere zorg ervaren! Voor elk probleem kwam er (onverwacht) een oplossing. Zoals de eerste week in Eldoret dat we direct een huis en een auto kregen aangeboden. Rico die zijn werkplaats kreeg aangeboden van degene die onze safari verzorgde. Allerlei (financiële) hulp uit onverwachte hoek voor het kindertehuis. Bijzondere dingen die ons lieten zien dat God Zijn zegen gaf op het werk dat we deden.

IN NEDERLAND

Na een lange, maar voorspoedige reis kwamen we terug in Nederland. Begroet door Robert ten Brink met zijn programma “All you need is love”. Micha kwam duidelijk in beeld, zei meneer ten Brink vriendelijk gedag en wenste hem een “Merry Christmas” dus iedereen die dat programma gezien had wist dat we weer in het land waren! En kóud dat we het hadden! Het was ook een gure dag, de dag dat we terugkwamen. Micha wilde direct buiten fietsen op de fiets die we voor hem hadden gekregen maar kwam na een rondje terug omdat hij van die koude handen had. Toen zijn we eerst maar langs de Zeeman gegaan voor handschoenen, een sjaal en muts. Verdere dingetjes waar we weer even aan moesten wennen was het drinken van kraanwater bijvoorbeeld. Toen Anita’s moeder water voor Micha inschonk, dat gewoon uit de kraan kwam, keek hij heel verbaasd en heeft eerst nagevraagd of hij het wel kon drinken. In de auto zijn we allebei een paar weken in de war geweest met het knipperlicht en de ruitenwisser. In Kenia rijdt men aan de andere kant van de weg, zo in de war waren we gelukkig niet, maar alles in de auto zelf is ook andersom, dus je stapt soms aan de verkeerde kant in en mist je stuur, of doet dus de ruitenwisser aan als je je knipperlicht bedoelt. Maar goed, verder is er natuurlijk in een klein jaar weinig verandert, dus het voelde ook allemaal snel weer als vanouds. Na vijf dagen was Rico weer aan het werk en inmiddels is Micha ook weer naar school, dus we rennen gewoon weer mee in het Hollandse ritme en ja, mét agenda die Anita snel heeft aangeschaft na terugkomst. Wat we regelmatig nog wel doen is verschillen aanhalen tussen Nederland en Kenia. Er zijn Keniaanse dingen die we missen, zoals de meer ontspannen manier van leven (bijna lege agenda) en tevreden zijn met het leven, maar ook zaken, zoals efficiëntie en schone leefomgeving, die we in Nederland weer erg waarderen. Micha mist vooral de Keniaanse zon. En Yara, die praat.. veel! In Kenia hoorde ze drie talen door elkaar en ze pikte van alles uit elke taal op. Nu ze alleen Nederlands hoort praat ze echt heel veel en ook goed. Waren het

eerst woordjes, worden het nu in rap tempo zinnen. Soms verbazen we ons over wat ze allemaal zegt. We merken dat ze zich op haar plek voelt hier. Is minder 'mama' gericht. Als Anita in Kenia maar wegliep ging ze al huilen. Oppas was eigenlijk geen optie. Dat gaat hier in Nederland allemaal prima. Dus die kleine meid heeft toch ook wel doorgehad dat we ergens anders waren dan 'thuis'.

We hebben genoten van het in Nederland zijn met de feestdagen! Het is fijn om familie en vrienden na bijna een jaar weer te ontmoeten! Speciaal ook om tijdens een van de mooiste Christelijke feesten van het jaar hier te zijn, de geboorte van Jezus te vieren en de vertrouwde liederen als "Komt laten wij aanbidden" en het "Ere zij God" te kunnen zingen. Het maakt dat we ons dankbaar voelen voor de mensen die om ons heen staan en vooral voor Gods zorg in alles.

INTUSSEN IN KENIA - RICO

Een paar dagen voor ons vertrek gebeurden er nog diverse dingen. We hadden een grote groep Nederlanders op bezoek. Reuze gezellig, oud en jong door elkaar reizend vanuit de kerkelijke gemeente van Barneveld. Rico liet hen de werkplaats zien en ze kregen een rondleiding op HRC en uitleg over de werkwijze van het tehuis. Op de werkplaats had Rico een jongeman in opleiding die een vriend voor hem was geworden. Ook zijn vrouw en zoontje zagen we geregeld. Anita kon goed met zijn vrouw overweg en het zoontje had Micha zijn leeftijd. Keniaanse mensen, wat we juist zo leuk vonden, omdat we veel blanken als vrienden hadden en we nu niet per se voor hen naar Kenia waren

gekomen. Nu bleek alleen dat de jongeman in kwestie gelogen had tegen Rico over verschillende dingen die de vriendschap ineens omverhaalden. Het bleek deels gebaseerd op leugens wat vooral Rico pijn gedaan heeft en hem ook mede heeft doen besluiten om de werkplaats even helemaal dicht te doen totdat we terug zijn. Hij begint dan weer opnieuw. Niet helemaal omdat de werkplaats er al is, maar met (een) andere leerling(en). Nog een mooi, bijzonder ding: De auto van HRC stond te koop. We wilden van de auto af omdat hij mankementen had en op de dag van ons vertrek is hij verkocht!

ANITA

Voor Anita was het een paar dagen voor vertrek D-Day. Het laatste werkvoorstel vanuit het Nederlandse bestuur en Keniaanse management voor de medewerkers en ze gingen akkoord! Dat was echt geweldig! Nu hebben ze dus een werkdocument voor de toekomst, waarmee ze kunnen werken zolang wij er niet zijn. Met nieuwe functiebeschrijvingen, welke verantwoordelijkheden voor Happy Rock Center zijn en welke voor de medewerkers en het financiële plaatje wat erbij hoort. Inmiddels is ook de eerste medewerker verhuisd naar een groter huis met drie kinderen van HRC. Zij is de eerste die kinderen in haar eigen gezin heeft opgenomen en op die manier pleegzorg biedt in een kleine gezinssituatie, zoals de regering het wil (zie foto, met kleine noot: als je een Keniaan niet vraagt te lachen voor een foto, lachen ze niet vandaar de serieuze gezichten 😊) Het is de bedoeling dat uiteindelijk alle medewerkers en kinderen op die manier gaan wonen. Happy Rock dus verdeeld over kleine woonhuizen. Het is voor ons ook wel goed om er even niet te zijn en over een maand of acht terug te komen om te zien hoe alles loopt. We zijn in ieder geval blij met hoe het nu gaat. Anita zit regelmatig via de app in overleg en blijft zo betrokken bij het werk wat gedaan wordt en denkt mee wanneer er hindernissen zijn. Ook schrijft ze nog steeds de nieuwsbrieven van het tehuis die te lezen zijn op <http://happyrockcenter.com/nieuwsbrief/> en de sponsorinformatie per kind.

MICHA EN YARA

Met Micha hebben we zijn verjaardag nog gevierd een week voor vertrek omdat we op zijn verjaardag vlogen. Gezellig op HRC met nog een meisje dat jarig was geweest, met een gezellige Hollandse 'stoelendans' maar dan met het doorgeven van een rol papier. Dat was een groot succes! Ons afscheid is gevierd met een mooie taart die ze speciaal voor ons hadden laten maken maar die we helaas alleen op de foto hebben gezien omdat de levering ervan een paar uur later was en wij echt terug moesten naar huis omdat we die avond vlogen. Haha, typisch, maar goed, het idee was lief. Yara heeft ook uitgebreid afscheid genomen, vloog iedereen om de nek tot hilariteit van de kinderen en medewerkers.

UITNODIGING

Via deze weg willen we jullie ook van harte uitnodigen, ook namens onze thuisfront-commissie voor de informatieavond op woensdag 12 februari in Salvatori, Oude Havenweg 2 te Strijen. Inloop van af 19:30 uur, aanvang 20:00 uur tot ongeveer 21:30 uur. Tijdens deze avond zullen we informatie geven over het afgelopen jaar, foto's laten zien en zal er gelegenheid zijn tot het stellen van vragen.

BIDDEN

Om wijsheid voor Meshack en Petronila
(directeur en manager) om het HRC
te draaien en te werken aan de
toekomst

Voor een voorspoedige komst van ons
derde kindje

DANKEN

Dat we de meeste dingen in Kenia zo
positief hebben kunnen afsluiten

Voor dat we, en vooral de kinderen, ons
weer helemaal thuis voelen in
Nederland

Kruijtjes in Kenia
p/a Boompjesstraat 39
3291 AA Strijen
tfcfamkruijt@hotmail.com

IBAN: NL78RABO0139261745
met opmerking: Sponsoring fam. Kruijt

Volg ons ook via onze blog:
www.kruijtjesinkenja.jouwweb.nl

Wilt u deze nieuwsbrief niet meer ontvangen? Stuur ons dan een e-mail!